

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613485536/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Kirkevæggene, og hvorpaa de Dødes Billeder almindelig staae udhuggede i halvophøiet Arbeide. Paa Kongernes og Bispernes Grave findes desuden mange Prydelser, især forunderlige Dyr, der synes at vogte paa Gravene.

I Kirken var det stille, kun hist og her knælede enkelte Andægtige, og mumlede sagte Bønner; dette Exempel fulgte ogsaa Alexandra og Leontine. Czernim, Adalbert og Emilie betragtede imidlertid de gamle Malerier, der fandtes i Capellerne, tilligemed Kongernes og Bispernes Gravminder; endelig nærmede de sig til Høialteret, der laae halv skjult bag Stanislaus's prægtige Sarcophag, og hvorfra en gammel Geistlig traadte dem i Møde og spurgte, om de vilde see de tre Liigkister, der indslutte Levningerne af Polens ædleste Helte.

»Derfor ere vi netop komne,« svarede Czernim, og ilede tillige med Adalbert hen for at hente de andre. Alexandra var imidlertid fordybet i sin Andagt, og vilde ikke følge med. Emilie blev ligeledes tilbage, hvorimod Leontine paa første Vink reiste sig. Den Geistlige førte nu hende tilligemed Czernim og Adalbert ned under den egentlige Kirke, og efter at have gennemvandret flere Gange, kom de ind i et pragtfuldt, underjordisk Kammer, der oplystes af en eneste Lampe. I dette Capel stode tre store Liigkister, hvorpaa mangfoldige polske Familievaaben vare aftrykkede.

»Her hvile de jordiske Levninger af Johan Sobieski, Thaddæus Kosciuszko og Joseph Poniatowski,« sagde den Geistlige. »Ja, derfor valfarte ogsaa vore ædleste Landsmænd hertil,« gienmælede Czernim, »ligesom de troende Moslems valfarte til Prophetens Grav.« Efter disse Ord knælede Czernim og Adalbert til Jorden. Leontine var strax, da hun traadte ind, sunken i Knæ for den mellemste af Liigkisterne.

Da de havde endt deres Andagt ved de Dødes